

nes Udførelse stilles til dens Disposition. Jeg gjentager, at det paa ingen Maade er Die-
mebet med disse Summer i nogen Almindelig-
hed at anvende dem til Honorarer til fast an-
satte Embedsmænd; det er blot Friheden i Be-
vægelsen, som jeg maa ansee for særdeles
ønskelig, og dersom De, mine Herrer, vidste, hvor
vanskeligt og besværligt det stiller sig, naar
man tænker sig, hvorledes den hele Omordning
skal finde Sted med Ministeriernes Personale,
vilbe De vistnok ikke gaae ind paa at vedtage
en saadan Indskrænkning for Bestyrelsen som
den, der foreslaaes i Udvalgets Endringsforslag.
Svovrigt maa jeg bemærke, at man ogsaa der-
ved, troer jeg, kommer i Modsigelse med sig
selv; der staaer nemlig som sidste Stykke i
Lovudkastets § 4: „Indtil de Poster, der efter
denne Paragraph, i Forbindelse med § 2, ere
bestemte til Inddragelse, ere blevne ledige, vil
istedetfor de dertil udredeede Gager et passende
Beløb af de her nævnte Summer være at inde-
holde,“ og det synes mig derfor, at den Be-
stemmelse, som ved Endringsforslaget er fore-
slaaet sat ind i Paragraphen foran dette Stykke,
ikke vil komme i Strid dermed.

Det er ikke Mening, naar jeg med
Barme forsvarer den Bemyndigelse, som jeg
ønsker Ministeriet maa beholde, at jeg i noget
videre Omfang vil bruge den, men det er,
fordi det vil genere mig ikke at kunne dispo-
nere over saadanne Smaabeløb, ligesom det
ogsaa vil genere mig, at man derved tager min
Secretair i Kultusministeriet, som jeg sætter
stor Priis paa, fra mig, og saaledes vil det
kunne hændes i mange Tilfælde. Det er tidt,
at man ved ikke frit at kunne anvende Smaa-
beløb kan føle sig i højeste Grad generet og
beredes megen Uleilighed. Det har ofte stor
Betydning at kunne overbrage en Mand, som

man kan stole paa, det eller det Arbejde, imod
at han derfor oppebærer et Honorar.

Jeg troer derfor, at i dette Tilfælde som i de
fleste maae de almindelige Grundsætninger, man
opstiller, undergaae Forandringer under Hensyn
til, hvad der i Virkeligheden viser sig at
være det Rigtige. — Der blev bemærket af
den ærede Ordfører, at han ikke havde overseet,
at $\frac{2}{5}$ af Beløbet af de runde Summer vilde
blive omsat i Sæb; men jeg vil dog ansee det
for tvivlsomt, om dette vil blive Tilfældet efter
§ 7, at §§ 5 og 6 ikke skulle finde Anvendelse
paa Lønninger, der bestaae i Honorarer; og
da jeg ikke troer, at der i hele Loven er nævnt
nogetsomhelst Honorar uden netop det til Ex-
peditionssecretairen, synes jeg, at det vil komme
til at see underligt ud, at der i Paragraph 4
staaer omtalt, at $\frac{2}{5}$ omsættes i Sæb, hvor der
netop er Tale om Honorarer — skjøndt det
jo vel er muligt, at Bestemmelsen i § 7 kan
forstaaes saaledes, at der ikke gives den en-
fekte Embedsmænd, som kommer ind derunder,
Ret til, at Sædberegningen anvendes paa ham.
Jeg maa fremdeles annode om at stemme imod
Udvalgets Forslag til § 4, som gaaer ud paa,
at der ikke maa gives Honorarer til fast an-
satte Embedsmænd.

R e t t e l s e.

Nr. 224, Sp. 3518, Lin. 7—8 f. o.: istedetfor: „Sikker-
hed for til Dpfyldelsen“ læs: „Sikkerhed for Dp-
fyldelsen“

Lin. 12 f. o.: istedetfor „Forpligtelse“ læs:
„Fortjeneste“